

Elper Westerveld (foto Jaap de Vries)

Beschouw het Elper Westerveld als een doorsnee Drents landschap. Aan de rand van het dorp Elp ligt een bosje met grillige eiken, dan komt u via een dicht jeneverbesstruweel op een open geaccidenteerd heideveld, dat overgaat in natte heide en eindigt in de groenlanden van de Westerbroeken. Duidelijk een aflopende zaak dus. Onderweg zult u erachter komen dat natuur soms lang niet zo natuurlijk is als zij er op het eerste gezicht uitziet. En dat de uitdrukking 'een doorsnee Drents landschap' beslist een eretitel is!

lengte route 4 km.

startpunt hotel-restaurant De Koekoekshof in het centrum van het dorp.

gps-coördinaten startpunt
N 52° 52' 54" / O 06° 38' 39"

openbaar vervoer buslijn Beilen-Borger, uitstappen bij halte Schoolweg in Elp.
Zie www.9292ov.nl of bel (0900) 9292.

honden zijn niet toegestaan vanwege de schapen en runderen.

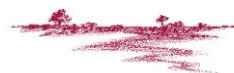
begaanbaarheid paden redelijk te belopen in alle jaargetijden.

Onderweg gaat u met eigen ogen zien hoe Stichting Het Drentse Landschap haar best doet voor de natuur en voor het Drentse cultureel erfgoed.

Natuur en erfgoed zijn ook úw aandacht meer dan waard! Steun ons... Dat kan op verschillende manieren. Kijk voor meer informatie op www.drentslandschap.nl.

We hebben elkaar hard nodig de komende tijd!

Het Drentse Landschap

© Stichting Het Drentse Landschap (augustus 2012)

Kloosterstraat 5, 9401 KD Assen • Postbus 83, 9400 AB Assen
(0592) 31 35 52 • info@drentslandschap.nl • www.drentslandschap.nl
www.facebook.com/drentslandschap

ROUTEBESCHRIJVING

1 Bij de Koekoekshof steekt u de Hoofdstraat schuin over. U loopt de Westerborkerstraat in. 2 Op de Westerborkerstraat neemt u de eerste weg rechts (Hogebrinksweg). U houdt de ijsbaan met een haakse bocht aan uw linkerhand. De weg brengt u in westelijke richting het dorp uit. 3 Aan het eind van de weg neemt u rechtsaf de Spankampen. 4 Na de Spankampen gaat u rechtsaf, een klein eindje terug in de richting van het dorp. 5 Neem voor het akkertje links het bospad linksaf. Het pad brengt u het Elper Westerveld op 6 Aan het eind van de bossingel aan uw rechterhand loopt u om het bosje. Blijf het pad volgen.	7 Als rechts van u na een houtwal het Elper Westerveld eindigt, bent u op een interessante plek gekomen om even goed rond te kijken. Hierna loopt u het pad terug naar punt 6 waar u linksaf het veld op loopt naar het eind van de bossingel. 8 Ter hoogte van de bossingel aangekomen ziet u verderop schuin links voor u een hek liggen. Die kant moet u op. 9 Via het wildrooster naast het hek gaat u rechtsaf de Smalbroeksweg op. 10 Ga ter hoogte van het witte kasteeltje rechtsaf het bospad langs het Heidehuis op. 11 Aan het eind van het pad neemt u linksaf de Zwiggelterweg die u naar het centrum van het dorp terugbrengt.

Voor de laatste nieuwtjes, activiteiten en aanbiedingen volg ons op Facebook: www.facebook.com/drentslandschap

Ontdek onbekend Drenthe met de Knapzakroutes!

Maak kennis met ruim 60 wandelingen door het onbekende Drenthe. De Knapzakroutes zijn zorgvuldig samengesteld met oog voor natuur en cultuur. Voor informatie en bestellen kunt u terecht in onze webwinkel: www.drentslandschap.nl/winkel.

Achtergrondinformatie over het gebied

Dorp Elp (punt 1 in de route)

Het dorp Elp moet in de vroege middeleeuwen op deze plaats ontstaan zijn. De bebouwing van Elp niet erg verdicht, sinds mensenheugenis staan de boerderijen in twee cirkels: Hoofdstraat en Boerstraat vormen de ene en Tipweg, Dwarsweg en Hogebrinksweg de andere. Binnen de twee ringen liggen de dorpsweijtjes achter de boerderijen.

Baanderdeuren (punt 2)

Vooran op de Hogebrinksweg ziet u rechts de twee oudste boerderijen van Elp. De boerderijen zijn van het langsideeltype met de baanderdeuren aan de achterkant. In de loop van de achttiende eeuw schakelde men over op een dwarsdeel en de baanderdeuren aan de zijkant.

Westerkamp (punt 3)

Vroeger lagen rechts van de weg houtwallen om de Westerkamp te beschermen niet alleen om het stuifzand dat van het Elper Westerveld kwam, te weren, maar ook de schapen die op weg naar de stal waren. De essen lagen aan de noord- en oostkant van het dorp. Aan de westkant werden later extra kampjes land ontgonnen. Links van de Spankampen ziet u de kleinschaligheid van het oorspronkelijke landschap op de overgang van hoog en laag.

Elper Westerveld (punt 5)

Een eeuw geleden was het Elper Westerveld meer dan 80 hectare groot. Toen Het Drentse Landschap het dertig jaar geleden in eigendom kreeg, was er alleen een lange, smalle strook heide over. Alles wat op het veld rechts van u ligt, was destijds landbouwgrond.

Het Drentse Landschap heeft veel in het Westerveld geïnvesteerd, omdat het om een zeer karakteristiek Drents landschap gaat. Het begint met een strubbenbosje op een voormalige zandverstuiving aan de rand van het dorp en loopt via dicht jeneverbesstruweel, een vochtig heideveld en geaccidenteerde droge heide door tot aan de kletsnatte groenlanden van de Westerbroeken.

Schapen op het Elper Westerveld (foto Hanna Schipper)

Een groot deel van de neerslag stroomde westwaarts het Westerveld af, maar ingrepen in de waterhuishouding maakten daar in de jaren zestig van de vorige eeuw grotendeels een eind aan. Diepe van noord naar zuid lopende sloten zorgden voor een compleet andere waterhuishouding en het Elper Westerveld verdroogde in snel tempo. Al deze ingrepen worden waar het mogelijk is weer ongedaan gemaakt. Zo hoopt men dat het verschil in vegetatie tussen de hoger en lager gelegen delen van het veld weer zal toenemen. De massale aanwezigheid aan de westkant van het veld van de vochtminnende klokjesgentiaan met zijn prachtige blauwe bloemen in de zomer, bewijst dat het met het Westerveld weer de goede kant opgaat.

Klokjesgentiaan in knop (foto Henny Leijters)

Bijna het hele veld rechts was nog landbouwgrond toen Het Drentse Landschap hier begon. De grond werd in de loop van de tijd aangekocht. Alleen de smalle bossingel, die over een groot deel van het veld loopt, is nog steeds particulier eigendom. Als voormalige landbouwgrond bij een natuurterrein wordt getrokken, groeien die twee langzaam maar zeker naar elkaar toe. Het natuurgebied wordt verrijkt met de mineralen die aan de voormalige akkers onttrokken worden, terwijl de akkers zelf verschromen. Wie nu over het Elper Westerveld loopt, ziet hooguit aan de egalere bodem dat rechts van het pad veel jongere natuur ligt dan links ervan.

Heideontginning en steilrand (punt 7)

Hier is goed te zien wat het effect is geweest van de heideontginning. Van noord naar zuid loopt een steilrand die de grens markeert van de hogere gronden en de lager gelegen Westerbroeken. Links is de oorspronkelijke structuur gebleven, rechts is met een bossingel en een sloot een overgang tussen hoog en laag geforceerd. Een steilrand was voor de prehistorische mens een uitgelezen plek om zich te vestigen. Er lag hoog en droog voldoende grond voor hun akkers en er was voldoende water en grasland in de buurt. U bevindt zich hier ongeveer ter hoogte van de plaatsen waar rond 1960 belangrijke vondsten uit de late bronstijd (1100-800 v.Chr.) zijn gedaan. Die gaven zoveel inzicht in het leven van de boeren in die tijd dat men deze archeologische periode de Elp-cultuur is gaan noemen. De donkere ronde vlekken in de grond op de plaatsen waar de palen gestaan hebben leverden een goed beeld op van het boerenleven in die periode. De boerderijen van de Elp-cultuur hadden een afmeting van maar liefst zes bij veertig meter en boden waarschijnlijk plaats aan dertig stuks vee.

Naast veeteelt kende men in de bronstijd akkerbouw met granen als gerst, gierst en emmertarwe, een oervorm van het hedendaagse tarwe.

De Drentse boeren zijn dit type boerderij tot ver in de middeleeuwen vrijwel op dezelfde manier blijven bouwen. Pas met de uitvinding van het gebint was het niet meer nodig de palen in te graven. Het gebint gaf voldoende stevigheid.

De Zandhof (punt 9)

Links heeft de beplanting meer weg van het park bij een kasteeltje ergens op het Franse platteland dan van een Drentse tuin. Aan het eind van het park staat een heus wit kasteeltje. Het is De Zandhof die de schilder Louis Albert Roessingh (1873-1951) in 1909 liet bouwen. In de loop der jaren groeide het tot zijn 'börchien' en werd het voorzien van een trapgeveltje, een torentje en allerlei bijgebouwen. Schuin tegenover De Zandhof aan de rechterkant van de Smalbroeksweg verrees in 1911 het bescheidener Heidehuis van de andere Elper schilder, Reinhart Dozy (1880-1947). Beide schilders kenden elkaar uit Antwerpen. De heren waren er behoorlijk succesvol en konden zich een stulpje 'in de diepste binnenlanden van Drenthe' permitteren. Dozy en hij legden op hun doeken een Drents landschap vast dat toen op het punt stond te verdwijnen.

Roessingh was behalve schilder ook dichter. Velen beschouwen hem zelfs als de eerste 'echte' Drentse streektaaldichter. In zijn gedicht 'Drenthe' staat Roessingh stil bij de veranderingen in het landschap:

An het mooie hier in Drenthe,

Hebt ze ropt, aal hiel mien leven!

Maor hoe dapper z'ook hebt knooïd

Drenten bint tòch Drenten bleven.

Ze kunnen aan Drenthe 'roppen en knooien' wat ze willen, Drenten blijven Drenten.

Wie net een rondje Elper Westerveld achter de rug heeft, begrijpt iets van het optimisme van de Elper 'kasteelheer'. We begonnen de heide om te spitten. We groeven sloten, maar we gooiden ze ook weer dicht. We plantten bos, maar we kaptten het. We maakten van akkerland weer heideveld. En Drenthe bleef gewoon Drenthe!

De Zandhof (foto Hans Dekker)

(foto Jaap de Vries)

Bij de wilde konijnen af...

Er is een tijd geweest dat de aanwezigheid van konijnen zo gewoon was dat we er aan voorbij gingen zonder er op te letten. Je had hooguit last van ze als ze nieuwe aanplant aanvrazen of in de moestuin op bezoek kwamen.

Pas in de middeleeuwen werden ze hier als troeteldier annex jachtprooi ingevoerd, maar de soort gedijde in onze streken 'bij de wilde konijnen af'.

Vanaf de jaren vijftig van de vorige eeuw kreeg de konijnenstand het zwaar te verduren door de ziekte myxomatose.

In de jaren tachtig kwam daar de virusziekte viraal haemorrhagisch syndroom bij dat in Nederland naar schatting 70 procent van de totale populatie wilde konijnen doodde en ervoor zorgde dat het dier in sommige delen van Nederland vrijwel uitgestorven is.

Gelukkig hoeft u het op het Elper Westerveld nog niet zonder konijnen te stellen. In de buurt van punt 7 in de route ligt in de heide naast het pad een grote bewoonde konijnenburcht. 's Avonds kunt u ze in het veld zien peuzelen aan de grassprietjes die tussen de heidestruiken groeien.

Vakantie bij Het Drentse Landschap?

Stichting Het Drentse Landschap heeft een aantal prachtig gelegen vakantiewoningen in of vlakbij natuurgebieden. Het zijn zéér bijzondere woningen die herinneren aan het Drenthe van weleer.

Naast rust, ruimte en privacy vindt u er alle gemakken die u van een vakantiewoning mag verwachten.

Wilt u meer weten?

Kijk op www.drentslandschap.nl/logies.nl

of

bel tijdens kantooruren
(0592) 30 41 39.

